

23.2.1982

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΕΞΠΡΕΣ"

ΕΡΩΤΗΣΗ: ΠΟΙΑ εἶναι, στὸν τομέα σας, ἡ νέα τοποθέτηση πού διαγράφεται στίς ἑλληνογαλλικὲς σχέσεις, ὑπὸ τὸ πρίσμα καὶ τῶν ἀποφασιστικῶν κυβερνητικῶν μεταβολῶν πού πραγματοποιηθήθηκαν πέρυσι στίς δύο χῶρες; Εἶναι δυνατὴ ἡ δημιουργία ἑνὸς ἑλληνογαλλικοῦ "μετώπου" ἀπέναντι στίς βόρειες χῶρες στὰ πλαίσια τῆς ΕΟΚ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ἡ πολιτικὴ ἀλλαγὴ πού ἔγινε τὸ 1981 στὴ Γαλλία καὶ στὴν Ἑλλάδα ἀποτελοῦν ἓνα ἀποφασιστικὸ βῆμα γιὰ τὴν ἐδραίωση τοῦ σοσιαλισμοῦ ὄχι μόνο στὸ Μεσογειακὸ χῶρο. Παρὰ τὸ γεγονός, ὡστόσο τῶν κοινῶν στόχων τῆς πραγμάτωσης τοῦ σοσιαλισμοῦ, θά πρέπει νά μὴ παραγνωρίζουμε ὀρισμένα δοσμένα πού διαφοροποιοῦν τὴν ἑλληνικὴ ἀπὸ τὴ γαλλικὴ πορεία καὶ πού συνεπῶς ἔχουν ἄμεση ἐπίδραση στίς ἑλληνογαλλικὲς σχέσεις καὶ στὸν ἀγροτικὸ τομέα.

Δέν ὑπάρχει κατ'ἀρχὴ ἀμφιβολία γιὰ τὴν πρωταρχικὴ σημασία πού δίνουν τόσο ἡ γαλλικὴ ὡς καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνηση γιὰ τὴ βελτίωση τῆς ζωῆς τοῦ ἀγρότη καὶ τὴν ἀρμονικὴ ἀνάπτυξη τοῦ ἀγροτικοῦ τομέα μέ τούς ἄλλους τομεῖς τῆς οἰκονομίας.

Ὡστόσο, σέ ἐπίπεδο διαρθρωτικῶν προβλημάτων καὶ ἀκολουθούμενης πολιτικῆς ὑπάρχουν ἀρκετὲς διαφορὲς πού δέν ἐπιτρέπουν τὴν χάραξη μιᾶς ἀπὸ κοινοῦ συμφωνημένης πορείας γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἀγροτικῶν μας προβλημάτων. Γιὰ παράδειγμα: Ἡ Γαλλία δέν ἔχει τόσες μικρὲς ἐκμεταλλεύσεις ὡς ἡ Ἑλλάδα. Ἡ Γαλλία ἀντίθετα μέ τὴν Ἑλλάδα ἔχει ἀναπτυγμένη κτηνοτροφία. Ἡ Γαλλία ἔχει ἐξασφαλίσει εὐνοϊκὴ μεταχείριση γιὰ ὀρισμένες περιοχὲς της, πράγμα πού δέν συμβαίνει μέ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ διαφορετικὴ αὐτὴ θέση ἀπέναντι στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα, συνεπάγεται καὶ ἀδυναμία ταύτισης στὴ χάραξη καὶ ἐφαρμογὴ τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τούς κοινοτικούς θεσμούς.

Παρὰ τὴν ἰδεολογικὴ συγγένεια, τούς κοινούς βασικούς στόχους, τὴν ἀμοιβαία συμπάρσταση πού ἐκδηλώνεται συχνά, δέν νομίζω, λοιπόν, ὅτι πρακτικὰ εἶναι δυνατὴ ἡ χάραξη μιᾶς συμφωνίας πλαισίου τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν στὸν ἀγροτικὸ τομέα πού θά εἶχε σάν στόχο νά ἀντιπαρατεθεῖ στὴν πολιτικὴ τῶν ἄλλων ἐταίρων μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Κοινότητα.

Αυτό δέν σημαίνει ὅμως μιά τελείως ανεξαρτητοποιημένη προσπάθεια για τήν επίτευξη τῶν στόχων πού βάζουμε στά πλαίσια τῆς ἀγροτικῆς μας πολιτικῆς. Κοινή τακτική καί κοινή στατηγική πολλές φορές ἀπορρέουν καί διαμορφώνονται σάν συνέπεια κοινῶν προβλημάτων, κοινῶν προτεραιοτήτων, κοινῶν στόχων καί κοινῆς πολιτικῆς ἀντίληψης. Στό μέτρο πού συνυπάρχουν οἱ ὅροι αὐτοί, ἡ ἀμοιβαία συμπαράσταση, καί ἡ κοινή προσπάθεια, δέν χρειάζεται νά συμφωνηθοῦν ἀλλά ἀπορρέουν ἀπό τά ἴδια τά πράγματα.

Ἀκόμη, πιστεύω ὅτι, τά ἀδιέξοδα στά ὁποῖα ἔχει ὀδηγηθεῖ ἡ κοινή ἀγροτική πολιτική δέν μποροῦν νά ἀπομονωθοῦν ἀπό τά προβλήματα κοινοτικῆς πολιτικῆς καί σέ ἄλλους τομεῖς, ὥστε ἡ δημιουργία μόνο ἐνός πάγιου ἄξονα σοσιαλιστικῆς συνεργασίας στά ἀγροτικά θέματα νά ἐπιλύσει τά προβλήματα τῆς Κοινότητας.

Ἀστάθμητοι, τέλος, παράγοντες ὅπως για παράδειγμα ἡ μελλοντική μας σχέση μέ τίς Εὐρωπαϊκές Κοινότητες ἐπιβάλλουν πρὸς τό παρόν τήν αὐτοδύναμη χάραξη καί ἐφαρμογή τῆς παραπέρα ἀγροτικῆς πολιτικῆς μας στά πλαίσια τῶν γενικώτερων κατευθύνσεων, πού ἔχει ἐξαγγείλει ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβέρνησης κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου, στίς προγραμματικές δηλώσεις του. -